

Schulin: Jeg skal blot tillade mig paa Grund af min Røvsstilling og den Stilling, hvori jeg staaer til dette Lovforslag, at udtale et Par Ord. Stod jeg i et andet Forhold til Lovforslaget, vilde jeg ikke ansee det for nødvendigt, men da jeg vil stemme for det, ligesom jeg for flere Aar siden paa et andet Sted har stemt for en lignende Sag, saa troer jeg kortelig at burde udtale mig. Mine Grunde, hvorfor jeg mener, at det er rigtigt og billigt at gaae ind paa dette Lovforslag, ere, at det ikke kan nægtes, at der i saa Henseende er et almindeligt Folkesønne, og at man, naar et Folkesønne er saa almindeligt som i nærværende Tilfælde, bør gaae ind derpaa, naar man, Notabene, ikke kan anføre nogen retlig eller tilstrækkelig fornuftig Grund derimod; noget Retligt kan der jo ikke anføres derimod; thi der er jo Ingen, hvis Ret krænktes derved. Naar man har sagt om dette Lovforslag, eller om et lignende, der maaskee var noget selvstændigere, at det var ufornuftigt eller principstridigt, og at det kunde medføre Skade, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan see, at det stricte taget er principstridigt, thi i saa Fald skulde det være stridende imod Principet for Administrationens Handlefrihed og Ansvarlighed for sine Handlinger; det troer jeg dog kun kan anvendes i Lande, hvor Administrationen har fuld Handlefrihed og tillige fuld Ansvarlighed for sine Handlinger, f. Ex. i England, men jeg mener, at ingen af Delene er Tilfældet her i Landet, og derfor kan jeg ikke og har jeg aldrig kunnet skjønne, at dette Forslag skulde være egentlig principstridigt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslaget er skadeligt eller ikke, skal jeg udtale mig kort. Der er jo tidligere anført en Deel om, at det vilde gjøre Erklæringerne upaalidelige, men det troer jeg ikke. For det Første maa man bemærke, at Erklæringerne hidtil ikke have været i den Grad hemmelige, at Embedsmanden, selv om han absolut ikke vilde have, at hans Mening blev bekendt, kunde være sikker paa, at den blev holdt hemmelig. Jeg troer rigtignok, at dette Lovforslag ikke vil have nogen væsentlig Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Erklæringerne affattes; i den Henseende troer jeg, at

det vil have en mindre praktisk Betydning, hvorimod det vil have en meget stor Betydning derved, at det, saaledes som ytret af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgkreds (Klein), fuldbyrder et naturligt Dnsse hos Befolkningen, ligesom ogsaa derved, at den Misstemning mod Embedsstanden, som i denne Henseende maatte være tilstede hos Folket, idet man har sagt, at Embedsmændene ikke tør være deres Erklæring bekjendte, vil blive hævet. Jeg troer, at Lovudkastet vil bevirke dette, og jeg troer ogsaa, at det paa anden Maade vil have en god Indflydelse, idet Erklæringerne ved enkelte Leiligheder maaskee endog vilde blive paalideligere, end de hidtil have været (Hør!). Sa, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, de vilde blive paalideligere i den Retning, som Mange vente. Man antager nemlig, at der i Erklæringerne ofte indeholdes løgnagtige og ondskabsfulde Ytringer mod Andragerne, og at det er dette, som vil forandres ved en saadan Lov; men jeg troer, at Forandringen vil stee i en ganske anden Retning; vi ere jo Alle saaledes bestafne, at vi, naar vi synde, mindre synde af Malice og af altfor stor Strengthed end af Mildhed og af for ringe Frimødighed. Jeg mener altsaa, at naar 1000 Erklæring ikke ere saa aldeles overeensstemmende med den fulde Sandhed, som de kunde være, vil der i de 999 Tilfælde være feilet i den Retning, at man, om jeg saa tør sige, en lille Smule har skjult en Sandhed, som vilde skade Ansøgeren. Naar man nu spørger, hvorfor dette skulde blive bedre ved denne Lov, saa skal jeg bemærke, at det vel maa betænkes, at Erklæringernes Offentlighed ikke alene medfører Offentlighed ligeoverfor Andrageren og dennes nærmeste Venner, men ogsaa ligeoverfor de isvrigt med Forholdene allernærmest Bekjendte, og det kunde dog være, at Vedkommende, som skulde give Erklæringen, og som paa Grund af en vis Svaghed eller af Mildhed under de nuværende Forhold ikke, i alt Fald ikke fuldkommen tydelig, kunde formaae sig til at udtale en eller anden Anke mod vedkommende Person, hvilken Anke var temmelig almindelig bekjendt for hans nærmeste Omgivelse, vilde, naar han vidste, at Erklæringen blev bekjendt i denne Kred, betænke sig paa